

**ODLUKA
VISOKOG PREDSTAVNIKA**

Br. 41/07

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i člankom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u svezi s civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokoga predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno „donošenjem obvezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno” o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) „mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajan mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (“MKSJ”) na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na kazneno gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ ima primat nad domaćim sudovima;

Konstatirajući takođe da je jačanje domaćih pravosudnih sistema od ključne važnosti za funkcioniranje pravne države općenito, a pogotovo za provedbu strategije okončanja rada MKSJ-a;

Konstatirajući nadalje da je u svom *communiquéu* donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti

Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u *communiquéu* donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući također da je razvoj tog kapaciteta ponekad onemogućen usljed neprepoznavanja pravnih specifičnosti vezanih za ustupanje predmeta od strane MKSJ-a ;

Svjесni naročito da određene odredbe domaćeg zakonodavstva u primjeni na predmete koje MKSJ ustupa Bosni i Hercegovini mogu predstavljati smetnju za efikasno suđenje u domaćim sudovima;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo kazneno gonjenje i suđenje u predmetima koje ustupa MKSJ;

Uzimajući u obzir pismo od 4. travnja 2007. godine koje su potpisali predsjednici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kojim se zahtijeva žurno postupanje s ciljem da se donesu određene izmjene i dopune Zakona o kaznenom postupku;

Posebno svjesni žurnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

(“Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine”, br. 10/03, 48/04 i 6/05)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članku 6 tog zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Skupština Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova odluka se odmah objavljuje u “Službenom glasniku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine”.

Sarajevo, 13. travnja 2007.

Dr. Christian Schwarz-Schilling
Visoki predstavnik

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU BRČKO
DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1
(Izmjena i dopuna članka 135)

(1) U Zakonu o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine”, br. 10/03, 48/04 i 6/05; u daljem tekstu: Zakon), u članku 135 (*Trajanje pritvora u istrazi*), iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4), koji glasi:

“(4) Izuzetno i u izrazito složenom predmetu vezano za kazneno djelo za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora, pritvor se može ponovo produžiti za još najviše tri (3) mjeseca nakon produženja pritvora iz stava 3 ovog članka. Pritvor se može produžiti dva puta uzastopce, po obrazloženom prijedlogu tužitelja za svako produženje, koji treba da sadrži izjavu tužitelja o potrebnim mjerama da bi se istraga okončala (članak 225 stavak 3). Apelacioni sud odlučuje o žalbi protiv rješenja o produženju pritvora. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.”

(2) U dosadašnjem stavku (4) članka 135 Zakona, koji postaje stavak (5), riječi “stavaka od 1 do 3” zamjenjuju se riječima “stavaka od 1 do 4”.

Članak 2
(Izmjena i dopuna članka 137)

(1) Stavak (2) članka 137 (*Pritvor nakon potvrđivanja optužnice*) Zakona mijenja se i glasi:

“Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostupanjske presude, pritvor može trajati najdulje:

- a) jednu godinu u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina;
- b) jednu godinu i šest mjeseci u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora do deset godina;
- c) dvije godine u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora preko deset godina, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora;
- d) tri godine u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(2) Iza stavka (2) članka 137 Zakona dodaje se novi stavak (3), koji glasi:

“(3) Ako za vrijeme iz stavka 2 ovog članka ne bude izrečena prvostupanjska presuda, pritvor će se ukinuti i optuženik pustiti na slobodu.”

(3) U dosadašnjem stavku (3) članka 137 Zakona, koji postaje stavak (4), prva i treća rečenica, riječi “šest (6) mjeseci” zamjenjuju se riječima “devet (9) mjeseci”.

(4) Dosadašnji stavak (4) članka 137 Zakona postaje stavak (5).

Članak 3
(Izmjena i dopuna članka 138)

U stavku (3) članka 138 (*Određivanje pritvora nakon izricanja presude*) Zakona, riječi “pravomoćnosti presude” zamjenjuju se riječima “upućivanja osobe na izdržavanje kazne”, a riječi

“u prvostupanjskoj presudi” zamjenjuju se riječima “u pravomoćnoj presudi”.

Članak 4
(Izmjena i dopuna članka 287)

U članku 287 (*Pritvor nakon izricanja presude*) Zakona, riječi “do njene pravomoćnosti” brišu se.

Članak 5
(Primjena ovog zakona)

Ovaj zakon primjenjuje se na sve predmete u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 6
(Stupanje na snagu ovog zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine”.